1870. II. évfolyam. 127. szám. Hétfő, julius 4.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Félévre 5 frt.
Három hóra 2 frt 50 kr.
Egyes szám 10 kr.
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz Vecsey-ház földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendők.
Hirdetési dij:
5 hasábos petit sorért 5 kr.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Nyilttéren megjelenő közlemény 5 hasábos sora 15 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szinte több izbeli hirdetések alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
Előfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

A válság Lajthántúl.

A lajthántúli választásokról naponkint érkeznek ujabb tudósitások, azonban a választasok eredménye legkevésbé sem kielégitő. A birodalom tulsó fele, mint látszik, rohamos léptekkel közeledik az elmaradhatlan krizis felé. Kérdés, minő befolyást fog gyakorolni Magyarországra e válság?

Nézetünk szerint csak örvendhetünk a kiütött krizisnek, mert remélhetjük, hogy a birodalmi központositás rendszere, mely most saját fészkében oly nagy vereséget szenvedett, ezután kevésbé fog minket is fenyegetni. A kérdés mindenesetre most ez: „Quid nunc!“ Azaz mi történik ezután, ha összeül a reichsráth és nem lesz határozatképes. Pedig erre nagy kilátás van. — De tekintsük közelebbről a dolgot.

A reichsráth képviselőháza áll 203 tagból, a ház határozatképes pedig akkor, ha 101 tag van jelen. Tekintve az eddigi választások eredményét, jogosan szabad következtetnünk, hogy az uj reichsráthban alig leend 115—130 képviselő, miután némely landtagok, minő a krajnai, cseh s a tyrol, épen nem fognak követeket küldeni a központi parliamentbe. De az ily módon megalakult reichsráth nem lesz képes kiállitani a delegatiót, nem lesz azért, mert a 40 tagot tartományokra kiszabott quoták szerint kell a törvény értelmében választani tartománycsoportonkint. Eszerint például Csehországra esik 10, Galiciára 7 delegátus stb. Igaz ugyan, hogy a reichsráth csonka delegátiót is választhatna azon tartományok részéről, melyeknek képviselői otthon maradtak. Azonban mit szólna e csonka delegatióhoz a magyar delegatió, illetőleg az országgyülés? Az 1867. évi XII. t. cz. sértése nélkül nem fogadhatna el törvényesnek ily csonka delegatiót. S ha szemet hunyna, akkor azon furcsa helyzetbe jönne, hogy közös ülés esetében előbb ki kellene sorolni annyi tagot, hogy a magyar delegatió számát szintén önként hasonló csonkává tegye.

Fölosztani a reichsráthot és landtagokat — ez nem vezetne czélhoz, miután minden ujabb választás előreláthatólag csak szaporitaná a centralismus ellenségeit. Mi marad tehát hátra, mint teendő? Az alkotmány revisiója.

Ez ugyan nem legkellemesebb volna Magyarországra nézve. Az 1867-ki alku szerint azonban nekünk, akarva nem akarva, osztozni kell Ausztria minden bajában. Olyanok vagyunk, mint a siámi ikrek. Ha az egyiknek fejhasogatása van, hát érzi a másik is. Ránk kellett-e vennünk e közösség súlyos terhét? Vagy mentbetik-e észszerü okkal a 67-ki alku megkötői e vizsgásságot?

Hogy Ausztriának politikai állapotai még igen zavarosok, hogy ott egy éktelen chaos uralkodik — a felett csodálkozni épen nem lehet. Olyan ott a helyzet átalában, hogy ezen tömkelegben nem könnyü megtalálni az Ariadne fonalát. — Előre lehetett látni a kiegyezkedés alkalmával, hogy ott az alkotmánykérdés még igen sok lázison fog szükségképen átmenni? És mégis mit tettünk? Oly szorosan összefüztük viszonyainkat, hogy most már mi is nemcsak megérezzük mindazon convulsiókat, melyekben ők kinlódnak, hanem közvetlen zavart idéz elő nálunk mindaz, a mi ott a dolgok szabályszerü menetét megháboritja. Nemcsak azáltal van önállóságunk csonkitva, hogy idegenek tettleg és törvény szerint a mi ügyeinkbe avatkoznak, de azáltal is, hogy minden krizis, minden zavar közvetlen hatással van saját ügyeink menetére, s ha ott végrehajtatlan marad a közösügyes törvény valamely része, nálunk is megakad a törvény végrehajtása, s igy a fenálló törvényes rend.

Vajon nem lett volna czélszerübb, távol maradnunk Ausztriának ügyeitől, végezni a magunk dolgát, s hagyni őket, hogy végezzék a magukét? Vajon nem volna sokkal czélszerübb, hagyni az ottani helyzetet, hogy forria ki magát és nekünk folytatni a magunk régi alkotmányos mesterségét, már jobban vagy roszabbul, amint jön, de a régi nyomon?

Az osztrák válságban nagy tanulság van, melyet csak azok nem akarnak megérteni, kik élnek-halnak a 67-ki alkuért, e korcsszülöttért, mely lépten-nyomon megbénitja Magyarország önállását.

Borostyáni N.

= **Az igazságügyminister** előterjesztésére, a kuria legfőbb itélőszéki oszt. tanácselnökké Bónis Sámuel semmitőszéki biró, — rendes birákká: Somossy Ignácz országgyülési képviselő, továbbá Monaszterly Sándor és Bovánkovits József pesti kir táblai birák, Topler Károly igazságügyministeri osztálytanácsos, — végre Marschalko Leo, Beöthy Zsigmond és Wettstein Antal pesti kir. táblai birák neveztettek ki.

Rendes birákká a kuria semmitőszéki osztályához kineveztettek Pápai Károly, Masirievits Samu és Mersics Miklós pesti kir. táblai birák. — Továbbá a pesti kir. táblához alelnökké Kiss András váltófeltörvényszéki elnök, tanácselnökké Széll Kristóf legfőbb itélőszéki biró és Szalai Ágost pesti e. b. váltótörv.-széki elnök neveztettek ki.

= **Widmann Viktor** Lajthán tuli honvédelmi minister „saját kérelmére“ ez állástól felmentetett, s e ministerium vezetése ideiglenesen Potockira bizatott.

= **„Nagyvárad“** czimmel Váradon Hügel kiadásában Báttaszéki Lajos szerkesztése mellett e hó 3-án társadalmi, kereskedelmi és gazdászati napilap indult meg, egy évre 8 ft előfizetési dijjal, postán küldve 10 ft. A mutatványszám élénken és érdekesen van összeállitva; a lap Várad és a megye anyagi és szellemi harczosa igérkezik lennia politikateljes kizárásával. Ha programmját beváltja, hasznos szolgálatot teend a vidék érdekeinek. A vállalat életre való. Üdvözöljük!

Ujdonságok.

* **A lövészünnepély** elvégre mégis végbemehetett tegnap, habár az idő ismét nem volt egész délutáni 5 óráig oly kedvező, milyentől az ily nyári mulatságok teljes sikere függ. Az eget felhők takarták s a mellett hüs szél uralkodott melynek következtében nemcsak a hévmérő ereszkedett, de a rendezőség reménye is végleges apadáshoz állott majdnem közel. E lehangoló körülmény volt aztán indokaanak, hogy a délelőtti diszlövészet s társas ebédre nem rándult ki oly nagy közönség, mint a minőt az előleges készülődések után várni lehetett volna, de azért a kik künn voltak, a lehető legjobb időtöltésben részesültek a löteremben a puskapor- s a társas ebédnél a poharak mellett. Majd midőn 5 óra tájban az idő egészen kitisztult, csak akkor nyilt biztató kilátás a bál szerencsésebb eredményére. És ugy is lőn, a tánczterem alkonyatkor már meglehetősen megtelt bájos hölgyekkel és vidám tánczos ifjakkal; s e diszes társaság — melynek tagjai Simonffy Sámuelnő urhölgy, mint háziasszony által a szives előzékenység legvonzóbb jeleivel fogadtattak — folyvást növekedett, ugyannyira, hogy a tánczhelyiség alig lett volna képes azután többeket befogadni. Oláh Józsi derék zenetársulata ugyancsak kitett magáért, mely oly lelkesültséget öntött a tüzvérü tánczoló párokba, hogy itt a kedv mintegy diadalnapját látszott ünnepelni. Öröm volt az arczokon, öröm volt a szivekben, a szemek égtek, az ajkak mosolyogtak .... oh! hogy mért nem lehet átélni az életet ilyen gyönyör között! A szünórakor a lődijak kiosztása következett, mely dijakat az illető adományozó urhölgyek, a távollevők nevében pedig a bálanya, Simonffy Sámuelnő urhölgy kézbesiték a nyertes lövészeknek. Az első dijat a legmélyebb lövésnél — 6 arany — nyerte Veres László; 2-dikat — 3 arany — Payer József; 3-dikat — 2 arany — Borsay; 4 diket — 1 arany — Fischer Nándor; 5-diket — 2 tallér — Rusicska Ignácz. A legtöbb körlövésnél az első dijat — 4 arany és 2 tallér — nyerte Rusicska Ignácz; 2-kat — 2 arany — Veres László; 3-kat — 1 arany — Györky Sándor; 4-ket — 2 tallér — Borsay Sámuel; 5 ket — 1 tallér — Payer József. — Később miután a szünóra lefolyt, ismét kezdetét vette a táncz, mely kitartó kedvvel tartott világos viradtig.

* **Városi közgyülés lesz** f. hó 6-án d. e. 9 órakor, azt megelőzőleg pedig holnap délután 3 órakor értekezlet. Tárgya: a közgyülésnek Hatósági átiratok, főjegyző: lemondása, pénztárak ügye, tanácsi jelentések.

* **A ref. egyháztanácsosokra** beadott szavazatok az utczai küldöttségek által összeszámittatván, s a központi bizományhoz beadatván, ez mai napon megkezdte működését a szavazatok összeállitására nézve, s ma alkalmasint be is végzi munkáját; reméljük, hogy holnap a megválasztott egyháztanácsok teljes névsorát közölhetjük. Megnyugtatásul mint örvendetes eredményt említhetjük fel, hogy a választás jól ütött ki, s azon osztálynak, mely az ugyeniskoláztatás áldásos intézménye ellen, s ennek ellenesei megválasztása körül izgatott, törekvései meghiusultak.

* **A zenede házi hangversenye** tegnap kevés számu közönség előtt a legnagyobb sikerrel folyt le. A működők általános elismerésben részesültek, s midőn az elismerés jeleit a jelenlevő közönség megelégedéssel nyilvánitotta volna, e méltánylatból dus osztályrészt nyertek az illető szereplők mellett e hangverseny tevékeny rendezői és a zenede lelkiismeretes tanárai is.

* **A kassai posztógyár-társaság** 200 forintos részvényeire aláirhatni a helybeli ipar- s kereskedelmi banknál mai naptól fogva julius 15 ig. Az aláiráskor 10% óvadékképen leteendő; a további befizetések az aláirás helyén, vagy a posztógyár pénztáránál Kassán következő részletekben teljesitendők: f. évi szept. 1-én 40 frt. deczember 1-én 40 frt, 1871-ik évi mártius 1-én 40 frt, 1871-ik évi julius 1-én 40 frt, 1871-ik évi augustus 1-én 20 ft. Az első részlet befizetése után alakuló közgyülés hivatik egybe.

* **A dalegylet zászlóanyja** Komlóssy Imréné urhölgy által megrendelt diszes zászlószalag egyik oldalán, mely világos vörös selyemből készül, arany rojttal, a zászlóanya neve és az évszám, másik oldalán pedig az egylet e jeligéje áll: „Éljen az ének, éljen a dal! Benne öröm van és diadal!“

* **A Debreczen** város közgyülése részéről a pusztákbekebelezése iránt az országgyüléshez beadott kérvényre nézve, a szomszéd Bihar és Szabolcs megyék meghallgatása rendeltetett el a kormány által, mely aztán javaslatot teend a képviselő ház elé.

* **Az észak-keleti vasut** fővállalkozója folyamodott az igazgatótanácshoz a debreczen-szatmár-szigeti vonal debreczen-szatmári részének f. évi október 1-én leendő megnyithatása s a forgalomnak átadása végett. E kérése a kormánynál támogattatni fog az igazgató tanács által. — Egyszersmind jelentette a fővállalkozó, hogy a szatmár-bustyaházi részt a jövő évi május 1-én, a bustyaház-szigeti részt pedig azon évi október 1-sö napjáig képes leend a forgalomnak átadhatni. — A késedelmezés alapos okául az adatik elő, hogy a vonal a Tisza balpartjáról a kormány beleegyezése nyomán a jobb partra tétetett át, s a Turpatakától Taraczközig terjedő vonalrésznek részletes tervezetei mostanig sincsenek a kormány részéről irásbeli rendelet által jóváhagyva; a taraczköz-szigeti vonal közigazgatási bejárását pedig a ministerium épen csak a közelebbi hetekben eszközöltette.

* **Ref. föiskolánkban** a felsőbb tanulók nyilvános szigorlatai ma megkezdettek, a szokásos vizsgák helyett most csak az egyházkerület képviselője, jelenleg Nagy József helybeli lelkész látogatja meg időnként a szigorlatot tevő ifjakat.

* **Almásy Vilma**, kinek kora elhunytát legközelebbi számunkban jeleztük — tegnap délután nagyszámu résztvevők kisérete mellett vitetett ki az örök nyugodalom helyére. Temetésén városunk elökelő köreiből sokan jelentek meg s különösen a növilág volt dusan képviselve. A gyászszertartás diszét a helybeli dalárda is emelte előadott halotti énekeivel; nem különben emelte a menet szomoru pompáját ama 12 gyászos ifju, kik a koporsót felváltva vitték, a sirnál pedig ama fehérbe öltözött leánykák, kiket egy derék nőnövelde tulajdonosnője hozott ki, hogy elbucsuztassa velök a kedves halottat.

* **Jókai Mór** regényirói fantáziája régen nem szült már oly értékes gyöngyöket, mint a „Fekete gyémántok“ czimü regényben. Tessék elolvasni a „Hon“ szombati és vasárnapi számait, hol Jókai tollának egész megkapó varázserejével irja le egy égő kőszénbánya eloltásának történetét. Miután a regény, mint tudjuk, nem sokára önálló kiadásban is megjelen, kötelességünknek tartjuk előre is felhivni rá olvasóink figyelmét.

— ***Megkaltak:*** Junius 27. Haller Károly 57 év. tüdősorv., Fülöp károly f. József 3 hón. ránggörcs, junius 28. Mikó Juliánna l. Eszter félév. bélbol, Kovács Ida l. Ida béllob, Papicsák János f. János 2 és félév. agylob, jun. 30. Cseszkia Péter f. Ferencz 3 hón. kelevény.

Országgyülési értesitő.

A képviselőház ülése jul. 2-kán.

Elnök Somssich. A kormány részéről: Andrássy, Rajner, Gorove, Szlávy, Kerkápolyi ministerek.

A mult ülés jegyzőkönyvének hitelesitése után ismét több ellenzéki képviselő nyujtott be kérvényeket a törvényhatóságok rendezéséről szóló törvényjavaslat ellen.

A napirenden lévő tárgyhoz első szólt gr. Bethlen János a kormány-javaslat mellett. Beszédét csak legközelebbi környezete hallhatta.

Közben Nyáry Gyula b. felsőházi jegyző jelenti, hogy a felsőház elfogadta a csabavásárhelyi vasut vonalrész megnyitásáról szóló törvényjavaslatot, s hozzájárult a képviselőház hármas kijelöléséhez az államszámvevőszék elnökségére.

Heuszlmann Imre nem csodálkozik, hogy belugyministerünk az európai reactionarius epidemia hatása alatt áll. Egész Európában ugy van, hogy az állam nem a szellemre, nem a tehetségre helyezi a fő sulyt, hanem a holt vagyonra. Demokratikus szemtpontból szintén szilárd kormányt kivan, de ez megegyeztethető az önkormányzattal s a sz. kir. városok példájából látjuk, hogy főispán és főispáni jelölés nélkül is meglehet élni. Óhajtaná, hogy a törvényhatóságok területei arányosabban osztatnának fel, továbbá óhajtaná, hogy a megyék és városok érdekei összeforrasztassanak, de nem ugy mint a törvényjavaslat czélozza. A virilis szavazatot azzal is indokolják, hogy a nemzetiségek ki lesznek zárva. Ezt veszélyes játéknak tartja s utal Ausztria példájára, melynek politikája ép most a feloszlásnak vezet elé. Mindezeknélfogva a törvényjavaslatot el nem fogadhatja.

Gorove közlekedési minister a ház engedelmével félbeszakitja a tanácskozás folyamát. Sajnálja, hogy Simonyi Ernő tegnapi interpellátiját nem az ő jelenlétében tette meg, mert óhajtott volna arra rögtön válaszolni. A Simonyi által emlitett esetről van tudomása, miután a ministeriumhoz szóbeli feljelentés történt, s pedig két rendbeli. A vádló azt állitja, hogy nevezetesen az eszék-károlyvári vasutvonal tervrajzai a kérdéses irodában a ministeriumban benyujtott eredeti tervekről másoltattak le, mig a vádlott ezt tagadja. Ily körülmények között az ügy kideritését birói eljárásra kell bizni.

Simonyi Ernő maga is óhajtotta volna az interpellátiot a minister jelenlétében megtenni, de a minister urak igen ritkán vannak jelen az ülés elején, a képviselők pedig nem birnak azon joggal, melylyel a minister urak hogy bármikor is felszólalhatnak (Derültség). Az interpellatiót nem tette ellenséges szempontból a ministerium iránt, hanem csak azt óhajtotta elérni, hogy a kormány azon nyilatkozata által, hogy a vizsgálat elrendeltetett, a közönség meg legyen nyugtatva. Reméli, hogy a minister a vizsgálat eredményét annak idején nyilvánosságra fogja hozni. — A minister ezt igéri, mire a ház a valaszt tudomásul veszi.

A napirend ismét felvétetvén, gr. Szirmay Ferencz szólt a törvényjavaslat mellett. Ha valaki, ugy ő tisztel mindent, minek multja, régisége van, de hazánk boldogságát nem a multban, hanem a jövőben keresi. A megyét aristokraticus intézménynek tartja, s ohajtaná, hogy ne hivatkoznék az ellenzék a népre, mely nem ismer nyomasztóbb nyügöt a megyénél. A reactót e kérdésben nem a kormánypártnál, hanem a vörös toll megett kell keresni.

Dőry János veszélyes kisérletnek tartja, hogy a megyét, mely 800 éven át védbástyája volt a nemzetnek, el akarják törülni. Hogy visszafelé haladunk, megfoghatónak találja, mert a kormány nem lehet független az 1867-ki 12. tczikknél fogva mely Magyarországot Ausztria gyarmatjává tette. A törvényjavaslat merev centralisatióra vezet, mely centralisatiót ugylátszik egyik feltételül tüzték ki Bécsben még 1867-ben. Ha ez törvénynyé lesz, megsemmisiti alkotmányunkat. Nem féit annyira az absolutismustól, mint most a közösügyes osztrák-magyar boldogság Judás ölelkezéseitől. (Derültség.) Azon kéréssel végzi szavait,

hogy sokkal okosabban tenné, ha depóját máshová tenné át, mivel a lakosság nem nagy bizalmat vet benne, mint egykori osztrák tisztben.

Ennek folytán minden módon be akarta Ubellini a lakosságnak bizonyitani, mily nagy honszerelem dagasztja az ő kebelét s hogy ő egyátalában nem oka annak, hogy az a két fogoly elmenekülhetett. — Marina iránti gyülölete napról-napra növekedett, mert szentül hitte, hogy az egyedül, ki hátrányára való hireket terjeszt.

Végre igen jó alkalma nyilt, hogy babérokat arathasson. Egy markotányos ment hozzá egy nap, még pedig ugyanaz, a kinek nejénél Marina a fogatot kikölcsönzé, melylyel a sebesülteket elszállitá; ki is következő ujdonsággal állitott be Ubellinihez:

— Nekem nagyon feltünt, hogy Marina, ki a feleségemnél tartózkodik, mihelyt sötétedik, élelmi szerekkel megrakodva eltünik és csak hajnalban tér vissza. Én mitsem sejtettem vele gyanu felől, azonban már három izben lopózkodtam utána s most már tudom, hová jár ki. Egy mértföldnyire innen a szántóföldeken van egy kis ház, és én nagyon jól láttam, mikor a felé irányozta lépteit; alig ért oda, mikor egy ablakon bemászott. Én is mindjárt oda lopózkodtam s leskelődvén, a nyiláson át szemügyre vettem két osztrák vadászt. Jól szemügyre vettem e nyomorultakat, — és mily szerencse, uram! e vadászokban arra a két gonosztevőre ismertem, kik az akasztófától csak szökés által menekülhettek. Ezek a semmirekellők abban a házban tartózkodnak, és Marina táplálja őket.

A fösvény Ubellini zsebébe nyult, hogy a föladót megjutalmazza, de aztán másképgondolta meg magát és igy szólt:

— Én téged nagyon megsértenélek, ha ez ujdonságodért egy marok aranynyal jutalmaználak. Egy testvéri csókot fogadj tehát tőlem. Te méltó vagy e megtisztelteltetésre, mert derék férfiu vagy!

A markotányos vonogatta magát e megtiszteltetéstől és igy szólt:

— Hiszen elfogadok én pénzt is.

— Jól! Tehát nagy jutalomban fogsz részesülni; én gondoskodni fogok arról, hogy nemzeti dijban részesülhess. Most pedig csak viseld magadat csöndesen! A legnagyobb csendben akarom én ezt az áruló leányt tetten kapni és nyakon csipni. Holnap akasztatni fogunk! Ezek a solei ostoba ficzkók hadd tudják meg, hogy én nem vagyok áruló. Melyik órában lehetne legbizonyosabban dologhoz látni?

— Az éjnek minden órájában, — válaszolt ez.

— Hol van most Marina?

— A feleségemnél. Azonban nem sokára utnak indul ő, mert már sötétedni kezd.

— Jól van kedves jó emberem, — szólt Ubellini; — e szerint, mihelyt Marina távozik hazulról, te rögtön csak siess ide; én ez alatt megteszek minden intézkedést, hogy ama házat körülvehessük. Ne sejtesd a dolgot azzal a gyalázatos leánynyal; én már rég sejtettem, hogy ő áruló. Már nagyon sok aranyat vettek nála egyszer-máskor észre. Honnan vehetne ő pénzt, ha az ellenséggel nem lenne összeköttetésben. Jaj ennek a gyalázatos nőnek!

A markotányos haza ballagott és Marinát épen élelmi szerek csomagolásával találta elfoglalva.

— Hé! — szólitá őt e férfi meg, — hová készülsz ezekkel az izékkel?

— A sebesültek közt akarom kiosztani, — válaszolt ez; — és ez ellen csak nincs tán kifogásod? Hiszen nem loplak meg ezzel, sőt jól megfizetem élelemszereidet.

A markotányos félrevonta nejét, ki őt Ubellinihez küldte, hogy Marinát adja föl s közlé vele, hogy a tiszt őt a föladásért egy csókkal akarta megjutalmazni és midőn tőle pénzt kért, nemzeti dij kieszközlésével biztatgatta.

A nő, reményében csalatkozva, dühbe jött, s Marinához futva, közölte vele a kellemetlen ujságot.

— Ubellini — szólt — hitvány semmirekellő s ha minket jól megjutalmazasz, nemcsak ki hagyunk a kezéből siklani, de közösen fogjuk a dolgot veled.

A leány elsápadt az ijedségtől s azon járt az esze rögtön, hogy hiusithassa meg Ubellini tervét.

(Folyt köv).

TÁRCZA.

Jézsuita és vörösinges.

Történeti regény.

— Irta: **Scheibe Tódor.** —

(Folytatás.)

Egy pillanat alatt beüté az ablakot, de még mindig nem jelentkezett senki a háznál. A leány megnyitá az ablakot és bemászott rajta.

A szobában, hová bejutott, szintén nem talált egy lelket sem.

— Itt nincs mit gondolkozni sokáig, — gondolá Marina. — Behozom a németeket ide és elrejtem őket.

Ezzel a szekérhez ment ki a leány; lesegité a sebesülteket a szekérről s nagy óvatossággal bevezette őket a lakba.

E ház, melyet bővebben átkutatott a hölgy, lakatlan volt. Szük helyiség volt ez s hiányzottak belőle a butorok.

Szegény parasztok hajléka lehetett ez, kik féltükben elvonultak a harcz szinhelyének közeléből, értékesebb ingóságaikat magokkal vivén.

Marina hajnalig a sebesültek mellett maradt. Talált számukra egy rejtekhelyet, hol nem könynyen voltak feltalálhatók.

Ez egy kis bolthajtásos pincze volt, melybe a konyhából egy csapóajtón át lehete bejutni. Itt tengeri héjból, mit az ágyakban talált, fekhelyet készite számukra s a közel eső kutról egy a konyhában talált korsóban vizet vitt, hogy a foglyok szomjukat enyhithessék s levezette őket e föld alatti rejtekbe.

— Itt kell maradniok, mig erejüket ismét visszanyerhetik, — szólt a leány. — Én az ajtót kivülről, a mennyire lehet, látatlanná teszem és kis időre eltávozom, mig tápszert kerithetek. Ha két nap alatt vissza nem térek, akkor igyekezzenek Isten oltalma alatt tovább vánszorogni.

Schmiedburg háleérzettel szoritá meg kezét és elérzékenyülten igy szólt:

— Én a kegyed nagylelküségét soha sem fogom elfeledni.

— Ejh; — válaszolt ez, — csekélység az, mit én tehettem. Nemsokára remélem, borral és ételnemüekkel térhetek vissza.

A leány fölment, és miután giz-gazzal amint lehetett, a csapóajtót befedte, kimászott az ablakon s kocsijához sietett.

Visszafelé a városka irányában már sokkal gyorsabban nyargalt a gebe; alkalmasint az éhség zaklatta oly nagyon visszafelé.

Midőn az első házakhoz ért, egy lovas őrjárattal találkozott, melyet egy őrmester vezényelt s ki Marinához kérdést intézett, vajon nem találkozott-e utközben két sebesült katonával az ellenség táborából?

A leány tagadólag rázta fejét s az őrjárat tovább haladt.

Marinának első gondja volt, a szekeret a markotányosnőnek visszaszolgáltatni, mert a mint mondá ennek, nem érkezett az előcsapattal ama rész gebén, s emlité, hogy ujra egy öszvért vesz, miután nem tud gyalogolni s addig marad ott, mig egyet nem vehet.

A markotányosné visszavásárolta fele árán Marinától a fogatot. Igy ismét el volt látva annyi pénzzel, amennyi elegendő volt, hogy a sebesültek felől gondoskodhassék.

Ezzel ujból az ezredesi lakba ment s midőn belépett, az ezredest a legdühösebb káromkodás közt találta, a miatt, hogy a foglyoknak megszökni sikerült.

— Hála istennek, csakhogy megszabadulhattunk tőlök, — szolt Marina; — ezredes ur anélkül sem volt tisztában az iránt, mitevő legyen velök. Sokkal jobb, hogy megillantak. Ön őket nagylelküleg főbelőtte volna, hogy a népitélettől megmentse; igy azonban a löport és golyót megtakaritá s hasznosabban értékesitheti az ellenséggel szemben.

— Ejh! hát kegyed még gunyolódni is kezd velem? Nagy kedvem volna kegyedet lövetni főbe, mert meg mernék rá esküdni, hogy a foglyok megszökésénél kegyed keze is belemerült a játékba.

— Ohó! — kiálta föl Marina. — Ki merészli ezt állitani? Én meg arra mernék fogadni, hogy maga ezredes ur volt az, ki ismert nagylelküségénél fogva a foglyok megszabadulására működött.

A milanói volt selyemfestő még néhány átkot szórt ki ajkain.

— Egyébiránt, — szólt — majd csak kézrekeritjük mi a szökevényeket, és akkor jaj annak, kit ezek mint szökésük eszközlőjét kivallanak.

Az ezredes dühösen rohant el; Marina pedig arra gondolt, hogy az elrejtett szökevények számára némi élelmi szert vásároljon be.

Ötödik fejezet.

Az áruló nő.

Nap nap után mult, és Marina még mindig Soléban tartózkodott. Azt beszélték, hogy a szabadcsapatok ezredese megparancsolta neki, hogy visszamaradjon, és nagyon csodálkoznak rajta, hogy oly engedelmes lett, miképen egy másik keresztülvonuló hadcsapathoz nem csatlakozott, mely Tirol felé huzódott. A hegyek közt nagy vigasság volt; emlegették, hogy Garibaldi Trient ellen megy. Az olaszok csodálkoztak rajta, hogy a szabadsághős Tirol egy részét el nem foglalta, miután nehány nap alatt egész királyságot tett tönkre. Azonban Garibaldi igy nyilatkozott:

— A tiroliak nem nápolyiak, és mi szerencsének tarthatjuk magunkat, ha minden nap csak egy tenyérnyire is előrehaladhatunk.

Az olaszok azonban csak kétkedőleg rázták erre fejüket Sole környékén és suttogva beszélgettek, hogy Garibaldi közönyös, vagy áruló, mivel még mindeddig be nem vette Innsbruckot nagy hadseregével. Mindennap érkeztek sebesült olaszok Soléba, de fogoly németeknek, ama két szökevény kivételével, szinüket sem látták e városkában.

Ubellini százados, mint élelmező tiszt Soléban maradt vissza, mi nem a legkellemetlenebb volt reá nézve, mert ő nem annyira ügy iránti lelkesültségből, mint inkább jó nyereség reményében csatlakozott.

Az élelmező tiszt jövedelme jelentékeny volt, de ezt Solé lakosai gunyiratokban veték szemére s mindennap rakgattak föl pasquilokat lakása falára. Gyávaságról és egyszersmind árulás felől vádolták őt.

Működése az által is nagyon meg volt nehezitve, hogy az elöljáróság szemébe merte mondani, hogy sokkal okosabban tenné, ha depóját máshová tenné át, mivel a lakosság nem nagy bizalmat vet benne, mint egykori osztrák tisztben.

Ennek folytán minden módon be akarta Ubellini a lakosságnak bizonyitani, mily nagy honszerelem dagasztja az ő kebelét s hogy ő egyátalában nem oka annak, hogy az a két fogoly elmenekülhetett. — Marina iránti gyülölete napról-napra növekedett, mert szentül hitte, hogy az egyedül, ki hátrányára való hireket terjeszt.

Végre igen jó alkalma nyilt, hogy babérokat arathasson. Egy markotányos ment hozzá egy nap, még pedig ugyanaz, a kinek nejénél Marina a fogatot kikölcsönzé, melylyel a sebesülteket elszállitá; ki is következő ujdonsággal állitott be Ubellinihez:

— Nekem nagyon feltünt, hogy Marina, ki a feleségemnél tartózkodik, mihelyt sötétedik, élelmi szerekkel megrakodva eltünik és csak hajnalban tér vissza. Én mitsem sejtettem vele gyanu felől, azonban már három izben lopózkodtam utána s most már tudom, hová jár ki. Egy mértföldnyire innen a szántóföldeken van egy kis ház, és én nagyon jól láttam, mikor a felé irányozta lépteit; alig ért oda, mikor egy ablakon bemászott. Én is mindjárt oda lopózkodtam s leskelődvén, a nyiláson át szemügyre vettem két osztrák vadászt. Jól szemügyre vettem e nyomorultakat, — és mily szerencse, uram! e vadászokban arra a két gonosztevőre ismertem, kik az akasztófától csak szökés által menekülhettek. Ezek a semmirekellők abban a házban tartózkodnak, és Marina táplálja őket.

A fösvény Ubellini zsebébe nyult, hogy a föladót megjutalmazza, de aztán másképgondolta meg magát és igy szólt:

— Én téged nagyon megsértenélek, ha ez ujdonságodért egy marok aranynyal jutalmaználak. Egy testvéri csókot fogadj tehát tőlem. Te méltó vagy e megtisztelteltetésre, mert derék férfiu vagy!

A markotányos vonogatta magát e megtiszteltetéstől és igy szólt:

— Hiszen elfogadok én pénzt is.

— Jól! Tehát nagy jutalomban fogsz részesülni; én gondoskodni fogok arról, hogy nemzeti dijban részesülhess. Most pedig csak viseld magadat csöndesen! A legnagyobb csendben akarom én ezt az áruló leányt tetten kapni és nyakon csipni. Holnap akasztatni fogunk! Ezek a solei ostoba ficzkók hadd tudják meg, hogy én nem vagyok áruló. Melyik órában lehetne legbizonyosabban dologhoz látni?

— Az éjnek minden órájában, — válaszolt ez.

— Hol van most Marina?

— A feleségemnél. Azonban nem sokára utnak indul ő, mert már sötétedni kezd.

— Jól van kedves jó emberem, — szólt Ubellini; — e szerint, mihelyt Marina távozik hazulról, te rögtön csak siess ide; én ez alatt megteszek minden intézkedést, hogy ama házat körülvehessük. Ne sejtesd a dolgot azzal a gyalázatos leánynyal; én már rég sejtettem, hogy ő áruló. Már nagyon sok aranyat vettek nála egyszer-máskor észre. Honnan vehetne ő pénzt, ha az ellenséggel nem lenne összeköttetésben. Jaj ennek a gyalázatos nőnek!

A markotányos haza ballagott és Marinát épen élelmi szerek csomagolásával találta elfoglalva.

— Hé! — szólitá őt e férfi meg, — hová készülsz ezekkel az izékkel?

— A sebesültek közt akarom kiosztani, — válaszolt ez; — és ez ellen csak nincs tán kifogásod? Hiszen nem loplak meg ezzel, sőt jól megfizetem élelemszereidet.

A markotányos félrevonta nejét, ki őt Ubellinihez küldte, hogy Marinát adja föl s közlé vele, hogy a tiszt őt a föladásért egy csókkal akarta megjutalmazni és midőn tőle pénzt kért, nemzeti dij kieszközlésével biztatgatta.

A nő, reményében csalatkozva, dühbe jött, s Marinához futva, közölte vele a kellemetlen ujságot.

— Ubellini — szólt — hitvány semmirekellő s ha minket jól megjutalmazasz, nemcsak ki hagyunk a kezéből siklani, de közösen fogjuk a dolgot veled.

A leány elsápadt az ijedségtől s azon járt az esze rögtön, hogy hiusithassa meg Ubellini tervét.

(Folyt köv).

hogy ne semmisitsék meg a megyéket, melyek ezután is oszlopai maradhatnak a parlamenti kormányrendszernek, s melyek által lehet az, a mi most még nem, — független. A törvényjavaslatot nem fogadja el a részletes vita alapjául, hanem pártolja Tisza K. határozati javaslatát.

Éber Nándor hosszasan beszélt egy középosztály alakulásának szükségéről, melyet nem lehet a középnemességből ujonczozni, mely 20 év óta nem tanult semmit, s maradt a régi, de el is van szegényedve. Más elmekhez kell folyamodni, s ezeket az ipar és kereskedelmi osztályban kell keresni.

Mocsonyi Sándor nem hitte volna, hogy a kormány képes légyen egész Európa szine előtt, még a pathos egy nemével is kijelenteni, hogy nemcsak a kormány, hanem az egész állam rendszerét a birtok, tehát az erőszak előjogára akarja alapitani. (Helyeslés balról.) A kormány a köztörvényhatóságokról szóló törvényjavaslatával a központositásra törekszik, s a törvényhatósági közegeket a kormánytól függővé teszi. Az állambiróság intézményét szükségesnek tartja, s azon kérdés eldöntése, hogy a kormány törvényesen járt-e el, az állambiróságra tartozik. Ellene nyilatkozik a főispánok kijelölési jogának, s nézete szerint a törvényhatóságok tisztviselői szabadon lennének választandók. A választási képesség korlátolása a census által, nem egyezik meg a szabadság fogalmaival, a virilis szavazatot pedig határozottan elveti, s az általános szavazati jog mellett van. Nem csupán a középosztályra, nem a vagyonra kett támaszkodni, hanem az értelmiségre, s ott van valódi szabadság, hol az értelmiség érvényesülhet.

A kormány a napirenden levő törvényjavaslat által alkotmányunkat egy uj társadalmi rendre akarja fektetni. Egy oly előjogot akar életbe léptetni, mely a 48-ki törvényekkel egész alkotmányunkkal és a szabadsággal ellenkezik. Azt, hogy hogyan követhetnek ily politikát oly férfiak, kiket eddig a szabadság barátainak ismertünk, s kik szabadságszeretetüknek számos bizonyitékát adták, lélektanilag megfejteni nem lehet. Ezt a fordulatot csak egy magasabb politikai ok idézhette elő, s az okot a kormány egész politikai eljárásában kell keresni. A kormány abból indul ki, hogy a magyar nemzet suprematiája csak mesterséges uton tartható fel, s megtagadja a nemzetiségektől az egyenjoguságot. A magyar nemzet természetes suprematiája előtt, mely a vagyonon és értelmiségen alapszik, meghajol, de a suprematia mesterséges uton fentartásának rosz következései lehetnek. Nincs más mód, mint vagy lemondani a magyar nemzet mesterséges suprematiájáról s követni a szabadság utját, és megadni a nemzetiségeknek az egyenjoguságot, vagy fenntartani mesterséges uton a suprematiát és absolutismust vagy lemondani a szabadságról. Nyugadt lélekkel várja a nemzet válaszát, s biztos reményét a magyar nemzet szabadsági vágyába és értelmiségébe helyezi. A törvény-javaslatot nem fogadja el a részletes vita alapjául. (Hosszas élénk helyeslés.) A szónokot pártkülönbség nélkül üdvözlik.

Ezzel az ülés 2 óra után véget ért. Hétfőn a tárgyalás folytatása.

Pesti röppentyük.

(Junius 29.)

— Ugyan mondja csak szemszéd, hogy esik az, hogy nálunk még mindig oly ferdén alkalmazzák a szakembereket a kormányhivatalokra. A kuktát harangöntő mesterség elvállalására szoritják, mig a harangöntő, hiába ért a mesterséghez, ha egyebet nem tud, felkopik az álla! — szólt Dünnyögi.

— A biz igaz, — szólt Dörmögi. Ime itt a számvevőségi választásnál is bebizonyult az. A mameluk-had erővel azon volt, hogy Gajzágó ur legyen a számvevő, Wéninger ur rovására; pedig azért, hogy Gajzágó ur jó pilula-kukta és türhető szinmüiró, nem következés, hogy jó harangöntő vagyis jó számvevő legyen, ki oly nagyfontosságu állomást betölthessen. Hanem erre csak azt mondják a kormánypárti kortesek, hogy Gajzágó urnak bokros érdemei vannak a kormánynál s azokat meg kell hálálni valamivel.

— No bizony! Hát akkor ültessék be egészségügyi tanácsosnak, hol inkább helyén van s midőn a mameluk-had a levegőt rontja, legalább a miasmákat desinficiálhatja... Hogy is van csak Aesopnak ama bizonyos meséje:

„Malus quum sutor"....?

* * *

A csalhatlanság eszméje, miota azt Rómában oly mindennapivá tették, nálunk is egész üzieti tőkévé nőtte ki magát. Igy mai napság a szabók „csalhatlanka" czim alatt kezdenek nálunk holmi kurta zubbonykákat árulgatni, melyek csak a test felső részét takarják el, mig a többi tagokat deréktól lefelé leplezetlenül hagyják. A szabó, kitől magyarázatot kértünk, miért szolgál ez az öltöny csupán felső takaró gyanánt, akép világosita fel, hogy a csalhatlansági eszme érvényesitése tekintetéből, Rómában is a főbb részt: a világosságot és a józan észt erőködnek elleplezni s csupán a sötétségre nem vetnek takarót!.. Na ez aztán költői felfogás!.. A pékek pedig „csalhatlan kifli"-ket sütnek. Ez vaj nélkül készül, s azért csalhatlan, mert nem adják el vajas kifli gyanánt. Egy trafikás a nem jól szelelő s töredezett szivarokat külön válogatva „csalhatlan szivarok"-nak kereszteli el, azért, mert az fölvágva, pipában csalhatlanul elég!.. Vannak még csalhatlansági esernyők, fogpiszkálók, körömreszelők s meg nem nevezhető légmentes edények stb.

Már egyuttal szabadalmat is kérhetnének rá — a vatican jézsuitáitól!...

* * *

Már ha épen belebotlottunk a csalhatlansági mániákba, lehetetlen meg nem emlékeznünk arról mi történik ma, azaz a megváltás 1870. évi junius havának épen 29-én.

Ez az a nagy nap, midőn „szerda szerelmében" az a „nagy mosás" megy Rómában végbe, mely a pápát minden hibától tévedés és gyönyörüségtől megtisztitja. Egy berlini lap szerint ez oly rendkivül nagy látványossággal és pompával megy véghez, minőre alig emlékeznek az örök városban. Liszt egy „csalhatlansági mars"-sal állt ez alkalommal elé. Az ünnepély alatt „csalhatlansági szekrénykéket" is hordoztak körül, hogy az okok jámbor bárányainak arany gyapjaikat „péterfillérekké" változtatva, alkalmuk nyiljék, a pásztor iránti vonzalmukat kézzelfoghatólag eszményiteni. Nevezett berlini lap azt hiszi, hogy az igy begyülendő péterfilléreken nem hátultöltőket vásárolnak többé, hanem a Langrand Dumonteaux — károsultaknak szolgálnak azok némi kárpótlásul. Csepp viz a tengerben.... De ez is jobb a többinél... Ha ugyan a sötétben settenkedő jézsuita atyák, ezt a kis aprópénzt is nem fogják „ólba szökézni!"...

* * *

Pest város tanácsa furcsa nemét találta ki, hogy kell „kebelbőliteni" ama tisztviselőit, kik egy vagy más tekintetben rosz fát ta lálnak a tüzre tenni. Utasitják ugyanis, hogy keresse becsületét" az esküdtszéknél. Egyik meg is találta, amit keresett, de annyira megzilaltak, hogy midőn a másikat is az esküdtszékkel kecsegtették: ez azt megköszönte szépen s azt mondta, hogy elengedi a parádéját s csak ugy régi módi szerint csengetyüszó nélkül akar kikebeleztetni a tanácsból.

Fővárosi értesitő.

** A Battyányi emlék pályázatára nyolcz mü érkezett be s küföldről is több elküldése felől vett tudósitást a bizottmány. A pályaműveket julius 4-én d. u. 4 órakor mutatják be a Horváth Mihály lakasán tartandó bizottmányi ülésen, melyre atagok tiszteletteljesen meghivatnak. Egyszersmind felkéretnek azon pályázók, kik bejelentésök szerint mintákat kivánnak benyujtani, hogy azokat a „Pesti Napló" szerkesztőségének adják át, hol azok addig, mig a nemzeti muzeumban közszemlére fognak kitétetni, elhelyeztetnek.

** Az orsz. tanáregylet holnap d. u. 6 órakor gyülést tart az akademia épületében, főtárgyát Szombathy Ignácz „A szótan alkalmazkodjék a mondattanhoz" czimü értekezése fogja képezni.

** A gőzsikló junius hóban 11,042 kettős vonaton 141,628 személyt szállitott a várba fel és le, a havi bevétel 3626 ft.

** Budán ez évben 1 millió 700 ezer frt házbért fizetnek; a mult évhez mérve az öszszeg 400,000 fttal növekedett.

** A történelmi társulat e hó 7-én d. u. 5 órakor tartandó gyülésén Jakab Elek az erdélyi szászok történet irodalmi munkásságáról fog értekezni.

** Pesten junius havában 118 ház és telek-átirás történt.

** Sajtóper. Forster József a „Fővárosi Lapok" ellen sajtópert indit.

** Helyes intézkedés. Budán rég óta több érdekes régiségre találnak az ásatások alkalmával, ezért a kapitányi hivatal igen helyesen intézkedett akkor, midőn kiadta rendeletben, hogy minden ásatás előre bejelentendő pénzbirság terhe alatt.

** Hazánkból a gleichenbergi fürdőben 77 vendég mulat.

Nagyváradi szinkör.

(M.) Vasárnap junius 26-án: „Csizmadia, mint kisértet" Énekes népszinmü 3 felv. Irta Szigligeti. — Fodrák Miska, Vizvárinak egyik forceszerepe; többet mondani az előadásról azt hisszük felesleges. Közönség nagy számmal.

Hétfőn junius 27-én: Dunanan apó és fia utazása." Vig operette 3 felvonásb., zenéje Offenbachtól. Közönség igen kis számmal jelent meg, de nem is csoda! Régisége már teljesen megunttá tehette e darabot. Együd jó Timpanon; Blaháné bájos Pamela volt. Foltényi, mint Dunanan papa és Dálnoki mint Patroklus eredeti alakitásukkal derültséget idéztek elő.

Kedden, junius 28-án Rónai Gyula jutalmára: „Lear király." Tragoedia 5 felvonásban, irta Shakespeare, forditotta Vajda P. Rónaié volt az est dicsősége, ki a czimszerepben mesterileg alakitott, azonban nem hallgathatjuk el egy hibáját, mely szavalatánál néhol jelentkezik, ez az, hogy hanghordozásában nem tart mértéket; hangja néhol magasra szárnyal s másik perczben egyszerre ugy leszállitja azt, miszerint a legnagyobb vigyázat mellett sem vagyunk képesek szavait megérteni, melyek ilyenkor egészen elmosódva jutnak füleinkhez. Egyébirant e hiba oly jelentéktelen, hogy oly classicus játék mellett mint az övé alig jöhet beszámitás alá. Tetőpontra hágott különösen müvészi alakitásával ama jelenetben, midőn Lear tébolyultan jő elő. — Bercsényi Edmundja meglehetösen kivitt vala. — Mándoki jó Edgar, Foltényi rosz Gloster volt. — Közönség nagy számmal.

Szerda junius 29-én: „Czigány" Eredeti népszinmü 3 felvonásban, irta Szigligeti. — Zöldy az öreg czigány, Bercsényiné Rózsi szerepét dicsérettel oldották meg. Közönség közép számmal.

A kassai lóverseny.

Kassa jun. 30.

(x.) Mint e lapok 120. számában jelezve volt, a városunk határának gyepén évenkint szokásosan megtartott lóverseny napjaiul jun. 26. 27. és 29-ike tüzetett ki.

Első nap nem kedvezett az idő, borongós és sürüen permetező volt az. Ennek daczára nem hiányzott a látványosságkedvellők meglehetős nagy száma. Majd minden páholy s egyébféle ülő s állóhely el volt foglalva. Csak a barriereknél hiányzott a nézők sokadalma, mely más alkalmakkor felülmulá a fizetéses közönséget.

Az első nap futtatásának eredménye a következő:

1) Jockey-clubdij, 500 frt. 11-en voltak beirva, de csak 4-en futottak. Nyertesek 2-en lőnek: gr. Széchenyi és gr. Sztáray János, ez a „Confederate" nevü lóval nyert 702 frtot, amaz pedig a „Luisa v. Ephesus"-al 90 frtot.

2) Tiszteletdij, adták: Forgách Margit és Desewfi Marian grófnők. Az első dijat, mely egy szép szarvasfej volt ezüstből és 47 frt 50 kr. nyerte gr. Szirmay Vincze „Frou-Frou"-ja. A második jutalom, 23 frt 75 kr. nyertese Bobory honvéd huszár főhadnagy „Csunyá"-ja lőn.

3) Nagy egyleti handicap, 800 frt. Futott 5 ló. Első nyertes (1092 ft.) Szapáry Iván lett a „Comus"-sal, a második (332 ft 50 kr.) Draveczky A. a „Honor"-ral.

4) Földészek versenye. Az 50, 20, és 10 forintos jutalomért összesen 15-en futottak.

5) Gátverseny. E versenyre a tiszteletdijat adák: gr. Forgách Kálmánné és gr. Desewffy Gyuláné. Csak két ló futott. Az első nyertes gr. Forgách Sándor „Gambia"-ja lőn 117 frttal; a második gr. Forgách László, lovának neve „Maniac."

Az első nap estélyére Schalkház Lipót a kaszinó nagytermébe tánczvigalmat hirdetetett. Ez azonban nem sikerült, miután csak 63 személyjegy, 6 adag fagylalt költ el s csak 6 pár tánczolt.

A második nap eredménye a következő:

1) Asszonyságok dija. Pályázott 4 ló. Az első jutalmat gr. Forgách Sándor „Mon Espoir" nyerte, a jutalom tett 300 ftot és 16 államaranyat; a másodikat a 16 db. aranyat a „Consideration" nyerte.

2) Másodosztályu államdij 200 drb. arany. Futottak ketten, gr. Sztáray János és Szapáry Iván, amannak „Luisa"-ja nyerte az első jutalmat, 260 db. aranyat, gr. Szapáry Iván „Verbena"-ja nyert 250 frtot.

3) Schalkház Lipót 100 frtos tiszteletdija. Futott 3 ló. Nyerték: Draveczky A. Sztáray Béla „Lancaster"-vel, és a „Frou-Frou," lovagolva gr. Forgách Sándor által.

4) Sz. k. Kassa város tiszteletdija, 100 dr. arany. A „Comus" nyert 130 db. aranyat, a „Honor" 30-at, és az „Allmy-Eye" kitüntette magát.

5) Akadályverseny. Tiszteletdij, 200 frt. adja Szapáry Iván gróf. Nyertesek lőnek Draveczky és Forgách László urak.

Jun. 28-án nem tartatott futtatás, hanem ahelyett sétakocsikázás volt fényes fogatokon a „Széchenyi tér" köröndjén.

Jun. 29-én, ugymint a verseny-ünnepély utolsó napján derüs ég alatt futottak. Nyertesek majd mind azok voltak, kik az első napokon: a a Forgách grófok, Sztáray J. Szapáry J. Draveczky A. A paripa-versenyen nagy éljenzések között a kis Forgách István aratott diadalt. Rendeztek tréfás gyalog-szaladást is, melyen Bobory huszár-honvédhadnagy nyert 15 között.

Az ünnepélynek kitünő zenéje volt Balázs Kálmán debreczeni, és Radics Vilmos miskolczi társaságában.

Belföldi hirek.

*** A várad-kolozsvári vasut megnyitása legnagyobb valószinüséggel aug 1-söig elmarad.

*** Szilágyi-Somlyón az eddig pénteken tartott heti vásár jul. 13-kától szerdai napra tétetik át.

*** Zöldiné jutalomjátéka holnap, e hó 5-én lesz a váradi szinkörben, ez alkalommal a „Pünkösti királyné" Szigligeti 3 felv. szinmüve adatik elő.

*** Miskolcz — mint tudjuk, — meglehetős távol esik a róla nevezett vasuti indóháztól, miért főleg a gőzmalomnak igen sokba jött a szállitási fuvarbér; most azonban a társulati közgyülés elhatározta, hogy saját költségén a vasutat kiépiti az indóháztól a gőzmalomig.

*** A tatai honvédaltisztek többször rendeznek összejövetelt s a közönséget szavalás, ének és egyéb élvezetes előadással jól mulattatják — csekély dijért, a bejött összegből pedig olvasó egyletet alakitottak. A lélek és test ilynemü képzése dicséretére válik a derék ifjaknak!

*** Szabolcsmegyet. löki vál. kerületében Mudrány János elnöklete alatt junius 17-én tartott népgyülésen egyhangulag elhatároztatott, hogy kérvényt intéznek az országgyüléshez a törvényhatóságok szervezésére vonatkozó ministeri törvényjavaslat módositása iránt. — E tárgy a házban már napirendre került, mit gondol a jobboldal a kérvényekkel?

*** Beitták a templomot. Erdély egyik kisebb román falujában uj templomot akarván a nép épitni, a régit mindenképen sajnálták romba dönteni — potyára. És ki is találták a módját. Eladták — 20 frtért. De ezen meg nem tudtak aránylagosan összeegyezni. Azért, hogy egymást meg ne csalják, a templom árán — leitták magokat. Ezek már aztán csakugyan meginnák — a Krisztus palástját is.

*** Égi háboru. Nagy Szalánczon (Abaujm.) mult hó 8-kán menydörgés és villámlás közt pusztitó zápor és jégeső esett; a környék őszi és tavaszai vetései megsemmisültek, a szántóföldek iszappal teltek be.

*** A pozsonyi önkéntesek. Horn Ede nagylelkesedéssel fogadott képviselőjelölt tiszteletére a pozsonyi jogászok fáklyászenét rendeztek m. hó 26-kán; az egy évi önkéntes jogászok is — természetesen részt vettek ez ünnepélyen. Meg is lakoltak érte. A bosszantó eset jellemzését elhagyjuk, csak azon párbeszédet iktatjuk ide, mely más nap folyt egy hadnagyocska és egy önkéntes közt. — Hadnagy kérdi: „Ki volt tegnap a fáklyásmeneten?" Önkéntes felel: „Én." H. „Nem szégyenlett tisztelegni Hornnak, annak a zsidónak? Ki adta azt a fáklyásmenetet?" Ö. „Az akad. polgárság." H. „Micsoda polgárok?! hitvány ifjuság, söpredék lumpok, nem akad. polgárok."... Szóval a jogászt egy napra elzárták, mintegy ottani levelező irja. Ez a tény. Itéljen a közvélemény!

*** Fehér hollók. Körmöczbányáról nagy mennyiségü arany és ezüstpénz érkezett Budára.

*** Egészségére! Egy tokaji bortermelő 30 tele palaczkot küldött a temesvári gazdasági kiállitásra, kérvén a bizottmányt, hogy küldeményét a kiállitás után igyák ki az ő — egészségére. Kérelme bizonyára teljesülni fog.

*** Földrengés. Alcsuthon (Fehérmegye) jun. 30. d. u. 2 óra 6 perczkor erős földrengést éreztek; a lökés nyugotról keletre ment; a rémület nagy volt, az épületeken látszanak nyomai e tüneménynek.

Külföld.

— **A zsinatra** vonatkozólag az „Ag. Havas" arról értesül, hogy a pápai csalhatlanság fölötti szavazás valószinüleg junius 28 án történt meg. A csalhatlansági dogma ünnepélyes proclamálását Sz. Péter és Pál napjára várták Rómában. Más források szerint a zsinaton valami 100 szónok van még följegyezve. Julius 20 dika előtt a tárgyalást be nem rekeszthetik, hacsak a többség erőszakot nem követ el.

— **A román kamra** rendkivüli ülésszaka mult hó 28-án nyittatott meg Bukarestben. Az időszak s a gazdasági érdekek miatt a kamra azonban jelenleg csak a választásokat fogja igazolni, s aztán elnapolja magát. — Buchner román izraelita a román senatus beleegyezésével észak-amerikai consullá neveztetett ki Románia számára.

— **Spanyolország** második nagyságu városában Barcellonában, jun. 29-én némi zavargások történtek, mely alkalommal négy személy megsebesült. A nyugalom azonban csakhamar helyreállittatott, s az elfogott személyek szabadon bocsáttattak. Mi volt a zavargás oka — azt elhallgatja a távirda.

— **A görög kormány** 30,000 drakhmát ajándékozott a konstantinápolyi tüzvész alkalmával megkárosultaknak. — Smyrnában jun. 24-én földrengés volt érezhető.

— **A franczia kamra** pénteki ülésében Garnier-Pagés sürgetvén a lefegyverzést, Leboeuf hadügyminister hangsulyozá, hogy Francziaországnak fön kell tartani hadseregé jelenlegi létszámát. Francziaország a mult év folytán 10,000 emberrel lejebb szállitá seregét, Poroszország ellenben föntartá azt. Francziaország azonban békés politikát követ.

Legujabb.

— Brünn, jul. 2. A nagy birtokválasztásoknál mind alkotmánypártiak választattak meg.

— Linz, julius 2. A megválasztottak mind a szabadelvüek jelöltei valának.

— Páris, jul. 2. A Figaro ellen per indittatik egy, Clarendon lordra vonatkozó anekdotája miatt.

— Páris, jul. 2. A császár jól érzi magát. — Az orleansi herczegek hazatérhetési kérvényére a bizottmány napirendre térést inditványoz. Keratry és társai megjegyzik, hogy a herczegek soha sem csináltak összeesküvést, Ollivier erre azt feleli, hogy a társadalmi törvény és a politika ellene van a kérvénynek; a herczegek, mint bukott dynastia tagjai nem tekinthetők csupán magán egyéneknek; visszatértökkel zavart, nyugtalanságokat idézhetnek elő. Favre Gyula tiltakozik azon barbar tan ellen, mely valamely családot törvényen kivül helyez. — A napirend 174 szóval 31 ellen elfogadtatik.

— Póma, jul. 2. A csalhatatlansági bitágazat a jövő héten keresztülhajtatik.

— Madrid, jul. 2. Prim visszatért; ma nagy fontosságu ügyekben ministertanács tartatik. A Hohenzollern Lipót herczeggel a spanyol királyság felett állitólag történt alkudozások hire megczáfoltatik.

Közgazdászat.

(E.) Dbr. jul. A sertés vásár silányul ütött ki, a kelendőség is csekély volt a hizott sertés ára bukott, fonszámra 23—25 kron kelt szalonnaára mázsánként 28—30 ft.

Az előhetivásárra már is jelentékeny a behozatal, hihető a holnapi hetivásár látogatott lesz az élet árak nehány kral lejebb szaltak; az árak köblönként buza 8 ft 50—9 ft 20 kr, kétszeres 6 ft 40—7 ft 20 kr, rozs 5 ft 20 kr, árpa, zab kevés volt tengeri 5 ft. kenyeret sokat hoztak. mérsékelt árakon kelt.

Időjárásunk kedvező, tegnap több izben esett az eső ma változtatva felhős s napfényes.

Bécsi tőzsde, jul. 4. Cs. arany 5.76. ezüst 118.25

Felelős szerk. s kiadótulajd. **Oláh Károly.**
Szerkesztőtárs: **Borostyáni Nándor.**

HIRDETÉSEK.

Boltváltoztatás.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, miszerint ***hat év*** óta fenálló

férfiszabó-üzletemet

báró Józsinczy Miklósné asszonyság házából

a takarékpénztár házába

a volt Papp György-féle boltba tettem át, hol becsületes szolgálat s kitartó szorgalommal igyekezni fogok tisztelt vevőim teljes megelégedését kiérdemelni.

Debreczen, jun. 1. 1870.

Tóth Ferencz,
férfiszabó.

261. 2—3

Nyavalyatörési görcsöket (Fallsucht)

gyógyit

doktor **Killisch O.** nehézkór-gyógyász **Berlinben; — Louisenstrasse Nro 45, ki már több, mint száz ily betegséget gyógyitott ki. Értekezhetni vele levél utján.**

157.18—38

Szekérkenőcs

és **gépolajat** jó minőségben jutányos áron ajánl

Geréby és Hannig.

215. 9—

Eladó ház.

Burgundia-utczán a 40. sz jó állapotban levő **ház,** mely tartalmaz **7 szobát, 3 konyhát, kamarát, fáskamarákat** és **pinczéket,** 33½ öl házutáni **földével** együtt szabadkézből eladó. Értekezhetni iránta **Batthyányi-utczán 2554-dik** szám alatt.

254. 4—6

Hágómén.

Az álladalmi mének Debreczenből mai napon eltávozván; az ***Olivér,*** mely f. évi tavaszán egy érdekes fogadás alkalmával, Kis-Pércstől Debreczenig 150 öllel lett győztes, és e tért 15 percz alatt futotta meg, a ***Koszorus Lajos*** debreczeni Csigekert melletti majorságában minden nap pont reggeli 7 órakor hág.

164. 1—

Eladó kaszálló.

A néhai ***Simonffy Lajos***-féle

6 boglyás cserekaszálló a Fancsikán,

szabad kézből eladó. Értekezhetni a tulajdonossal, Péterfia 815. sz. alatt a gyógyszertárral szemben.

265. 1—3

168-dik árjegyzék

az „István" gőzmalom gyártmányairól.

(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. é.ben, kötelezettség nélkül).

Ingyen zsákkal.

	frt.	kr.
A. Asztali dara nagy szemü	14	80
B. Ugyanaz apró szemü	14	80
C. Dara középszerü	13	80
O. Királyliszt	14	60
1. Lángliszt	13	80
2. Montliszt	13	40
3. Zsemlyeliszt különös	12	80
4. Ugyanaz	12	40
5. Fehér kenyérliszt I. rendü	11	40
6. Ugyanaz II. rendü	9	40
7. Barna kenyérliszt I. rendü	8	40
8. Barna kenyérliszt II. rendü	7	60
Rozsliszt I rendü	—	—
Rozsliszt II. rendü	—	—
00. Árpakása	17	—
0. Árpakása	15	—
1. Árpakása	11	—
2. Árpakása	9	—
3. Árpakása	8	—
Árpadara	10	—

Zsák nélkül.

	frt.	kr.
Lábliszt I. rendü	5	60
„ II. „	3	60
Korpa	2	20
Árpaliszt	4	40
Simaőrlés mázsánként	—	80
Darálás „	—	40

A buza- és rozs-készitmények eladása netto 150 bécsi fonttal, az árpakása netto 100 bécsi fonttal — ingyen zsákba pakolva — történik.

Debreczen, junius 17. 1870.

Eladó majorsági föld.

A nagyerdő melletti sétakertben, 7 nyilas majorsági föld, szöllővel s a legfinomabb termő gyümölcsfákkal beültetve, akár együtt, akár külön nyilasokra szakasztva, **szabad kézből eladó.** — Értekezhetni iránta tulajdonos Kerekes Jánosnéval, a vénkerti szélmalomban

258. 3—3

Debreczen. 1870. Nyomatott a város könyvnyomdájában.